

„Å, det er ingenting. Jeg har som sagt et Par Patienter her i Nærheden, som jeg dog skulde se til“.

„Ja, så vil jeg ikke opholde Dem. Forhåbenlig bliver der senere Lejlighed til en Konference her. I hvert Fald vil jeg tillade mig at se ind til Dem på Tilbagevejen“.

Da Professor Asmus Hagen var bleven alene, lod han igen sit hurtige Blik løbe rundt i Stuen og faldt i Tanker. Han var klar over, at Vennens Sindstilstand var endnu betænkeligere, end han havde forstået. Det syntes næsten, som om den sjælelige Nedtrykt-hed foreløbigt var en større Fare for ham end den egenlige Sygdom. Han var derfor glad ved, at han ikke havde opsat denne Rejse længer. Det var åbenbart på høje Tid, han kom med Hjælpen!

Barbara vendte nu tilbage med den Besked fra sin Herre, at han var ifærd med at stå op og vilde komme om et Øjeblik. Asmus Hagen forlangte imidlertid at blive ført ind til ham med det samme; men da gjorde den Gamle sig igen stiv som en Huggeblok og fik det Indfald at fortælle, at Godsejeren var gået ind på Nat-skrinet. Hun havde lige været Vidne til den voldsomme Sindsbevægelse, han var kommen i ved at læse den Fremmedes Navn på Kortet, og hun fik helt hjerteondt af Skræk ved at tænke på, hvordan han vilde blive, dersom han nu ovenikøbet blev overrasket under Påklædningen.

Asmus Hagen slog sig tiltåls og gik på Undersøgelse omkring i Stuen, mens han ventede. Henne på Skrivebordet mellem Vinduerne fandt han en støvet gammel Bog i Svinelædersbind, som han forøvrigt havde lagt Mærke til straks ved sit Komme. Det viste sig at være en snurrig, tysk Oversættelse eller Bearbejdelse af nogle Oldtidsværker om Lægekunsten. Både Hippokrates og Aretæus spøjede på de mørnede Blade. Men hvad der især fik ham til at gøre store Øjne var, at der rundt om i Bogen lå løse Papirer med Optegnelser og Citater skrevne med Vennens Hånd.

Han havde fået Blod på Tanden og gav sig til at undersøge også Boghylden over Bordet og gjorde flere overraskende Fund. Der var et stort astronomisk Værk i flere Bind og et Skrift om Jordmagnetismen. Desuden en fransk Oversættelse af en arabisk Sundhedslære fra Middelalderen forfattet af en Mand, der kaldte sig „Den troldkyndige i Cordova“. Også denne var fuld af Noter.

Hvad i Alverden! Hvordan var al denne gamle Galskab kommen her?